

PROVA DE VEU – PILAR

DINS LA TERRA

Perfil femení · 40-45 anys aprox. · Català amb accent lleidatà.

La plataforma demana vídeo, però el més important és la veu. Pots aparèixer a càmera o no: amb el mòbil ens serveix, sempre que se senti bé.

Pots demanar a algú que et doni les rèpliques fora de càmera, o fer-ho sola imaginant-les i deixant les pauses necessàries.

Només has de locutar les línies marcades com a PILAR. Les altres veus i accions són context.

CONTEXT

Aquesta prova correspon a una escena situada a principis de 1939, en un bosc de la província de Lleida.

Tu interpretes la Pilar, la mare de l'Esperança. Arribes al bosc com a presonera, juntament amb el teu marit, en Joan. Us porten fins allà Just i els seus homes. No saps exactament què ha passat, però entens que esteu en perill i que alguna cosa terrible està a punt de passar.

La teva filla, l'Esperança, és amagada dins una fossa. En Miquel, el noi que l'estima, l'ha ficada allà per intentar salvar-la: vol fer creure a Just que ella ja és morta. L'Esperança no pot moure's ni parlar. Té la cara contra la terra i només pot sentir el que passa al seu voltant.

Però tu, Pilar, no saps res d'això. No saps que l'Esperança està viva. Quan arribes al bosc i descobreixes la teva filla dins la fossa, creus que és morta. Creus que en Miquel l'ha matat o que, com a mínim, ha participat en la seva mort.

Aquest és el cop emocional de l'escena: no estàs buscant la teva filla; l'estàs trobant dins una fossa. I el que veus et destrueix.

A partir d'aquí, la Pilar parla des del dolor més profund d'una mare, però també des de la ràbia i l'acusació. Primer hi ha el xoc de veure l'Esperança. Després, el crit pel Joan. Després, l'acusació contra els assassins. I finalment, l'acusació directa a en Miquel, perquè entens que la teva filla l'estimava i no pots comprendre com ha pogut fer-li això.

La veu de Pilar ha de portar por, dolor, desesperació i acusació. No cal cridar-ho tot. És més potent si hi ha respiració, pauses i veritat. La Pilar està trencada, però encara té força per assenyalar el que ha passat.

To de la prova: dolor, por, desesperació, ràbia i amor de mare.

Evitar: exagerar o fer una lectura plana. Ha de sonar real, com una mare en un moment límit.

ESCENA

Les línies de PILAR estan marcades en groc i subratllades: són les que has de locutar.

Bosc. Nit incipient. L'Esperança és dins la fossa, amb la cara contra la terra. Totes les veus arriben des de fora de la fossa.

Just arriba amb el seu sequaç i amb Joan i Pilar com a presoners. Miquel dispara a l'aire per fer veure que ha matat l'Esperança. Just creu que el seu fill ha fet "la feina".

Pilar busca la seva filla. La crida. És el primer cop que l'Esperança reconeix la veu de la seva mare. Aquesta paraula ha de sortir amb urgència i por, com si encara volgués trobar-la viva.

PILAR

Esperança!

La respiració de l'Esperança es talla dins la fossa. També sent la veu del seu pare.

JOAN

Filla!

Joan insulta Just. El Sequaç riu. Just remata la humiliació parlant de l'Esperança amb menyspreu. Se senten signes de baralla física **i el plor de Pilar.**

Un tret. El cos de Joan cau dins la fossa, al costat de l'Esperança. Pilar queda fora de si. Aquest crit neix del cop: acaba de veure morir el seu marit.

PILAR

Joan!

Pilar plora i crida. No és només por: és ràbia contra els qui els estan matant.

PILAR

Assassins! Ho pagareu... ho pagareu tots.

Pilar s'adreça a Miquel. Entén que ell ha tingut a veure amb el que ha passat i li retreu la traïció. Aquí hi ha dolor, incredulitat i acusació.

PILAR

I tu! Tu! Com has pogut? Amb el que t'estimava.

Pausa. Pilar no parla només de l'amor de l'Esperança: parla del vincle, de la confiança i de la traïció.

PILAR

Ella confiava en tu... (La veu es trenca, però encara l'acusa.) **T'hauria seguit a qualsevol lloc.**

El lament de Pilar trenca la nit incipient. Just dicta sentència.

JUST

Bé, suposo que ja no et queda res pel que viure.

Pilar entén que ara li toca a ella. Respira No demana pietat. Només li queda dolor.

PILAR

Esperança... Perdona'm...

Un altre tret.

El cos de Pilar cau.

CONSELLS RÀPIDS

Grava en un lloc tranquil, sense soroll de fons ni música.

Deixa pauses entre frases. No ho llegeixis tot seguit.

Pots acostar-te o allunyar-te una mica del mòbil si t'ajuda a crear distància, però sense perdre qualitat de so.

No cal càmera bona ni posada en escena: volem sentir la veu, l'accent i la veritat interpretativa.